

yedi memeli şehirdir şiir

sütbeyaz göğüs ucuyla yanardım on iki kırk beş vapurunun
ölü karanfilleri üstüme devrilirdi istanbul'un

kızların saçları kısacıktı sesinin rengi ağaran tan
terleri dut renkli kar tanesi olur konardı tenime
dolgun göğüslü martılar gibi uça seke

akşamları yıldızlarıyla boşalırdım arnavut kaldırımlarına
cenin düşmezdi öylesine yumuşak zemin üstüne
koşardım fileli çoraplı aşklarımın saat sıfır iki otuzlarına

bir farkı vardı ateşten kasıkların eksilen ten renginden
çıldırırken kadın derin bir haz aralardı kapısını su sesi
akardı içime.

Körfez Vapurları, Heyamola Yayınları, 2011